

set gunstigste Tilfælde, naar Majs- og Bygindsørfjelen ikke paavirkes af Toldpaalægene og Rocsukkerproduktionen ikke tiltager videre, kan den forøgede Indtægt for Statskassen af Korntolden med Fradrag af Nedsættelsen paa Rocsukkerafgiften og paa Tolden af Sukker fra St. Croix anslaaes til ca. 700,000 Kr. Da det nu ikke er Hensigten at skaffe Statskassen en forøget Indtægt, foreslaas en Afgang i Toldindtægten ved Kultoldens Ophævelse, hvorfor taler, at denne Afgift er en af dem, hvis Bortfald under alle Omstændigheder anses for ønskelig, og netop fordi den væsentlig hviler paa Konsumenter og Producenter i Byerne turde egne sig til Bederlag mod et Paalæg, der nærmest motiveres af Hensyn til Landproduktionen. Gjennemsnitsindtægten af Kultolden har i 1880—84

været 853,007 Kr., og den overstiger jaaledes vel noget den højeste forøgede Indtægt, som kunde ventes af Lovforslagets øvrige Bestemmelser, men selv om Indtægtsforøgelsen maatte blive langt ringere, kan der under Hensyn til denne Toldafgifts Natur ikke være nogen Betænkelse ved dens midlertidige Bortfald.

Under den Usikkerhed, hvorunder Sukkerproduktion og Sukkerindsørfjel imidlertid vistnok i nogen Tid kan ventes at ville befinde sig i Udlandet, som ogsaa under Hensyn til, at den Udvikling, som Landbrugsforholdene vil komme til at undergaa, er vanskelig at forudsæ kan man imidlertid kun tilraade, at de foreslaaede Forandringer i Tarifen og Nedsættelser blive midlertidige ved at give Loven en Begrænsning af 4 Aar.